

Arrest

nr. 257 475 van 30 juni 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. VAN ROYEN
Joseph Lonckestraat 50
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 23 maart 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 17 februari 2021 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 26 maart 2021 met referentenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 mei 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 mei 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat F. VAN ROYEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 20 augustus 2020 diende verzoekster een aanvraag in voor een verblijfsrecht van meer dan drie maanden in toepassing van artikel 40ter, § 2, 1°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Verzoekster beoogt met name de gezinshereniging met haar Belgische partner met wie zij wettelijk samenwoont.

Op 17 februari 2021 werd een beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"(...)

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 20.08.2020 werd ingediend door:

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan in functie van zijn wettelijk geregistreerde partner, de genaamde K., R. A. ([...]) overeenkomstig artikel 40ter van de wet van 15.12.1980

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg: "1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Ter staving van de bestaansmiddelen legt re referentiepersoon volgende bewijzen voor:

- *Attest CM Berchem dd. 27.08.2020: betrokkene werd arbeidsongeschikt (66%) geregistreerd van 04.06.2015 tot heden en verder, waarvan hij voor de periode 01.06.2020 tot 31.08.2020 een netto-bedrag kreeg van 4904,32 euro*
- *Attest CM Berchem dd. 15.05.2020 : betrokkene werd arbeidsongeschikt (66%) geregistreerd van 04.06.2015 tot heden en verder, waarvan hij voor de periode 01.01.2020 tot 30.04.2020 een netto-bedrag kreeg van 5116,28 euro*

Uit de voorgelegde bewijzen blijkt dat de bestaansmiddelen van de referentiepersoon ontoereikend zijn. Immers hij beschikt niet over bestaansmiddelen die ten minste gelijk zijn aan 120% van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet.

Overeenkomstig art. 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980 dient, in het geval de bestaansmiddelen overeenkomstig art. 40ter van de wet van 15.12.1980 ontoereikend zijn, een behoeftanalyse te worden gemaakt.

Uit de attesten van de CM blijkt dat de referentiepersoon een arbeidsongeschiktheidsuitkering geniet, dewelke gemiddeld maandelijks 1431,51 euro bedraagt. Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat de referentiepersoon maandelijks 852,09 euro (702,09 euro+150 euro kosten) huur betaalt voor zijn woning. Uit het dossier blijkt dat de referentiepersoon een huurpremie ontvangt van 'Wonen Vlaanderen' voor een bedrag van 192,50 euro. Dit getuigt impliciet dat de referentiepersoon in een kwetsbare financiële situatie verkeert en daarom deze huurpremie ontvangt. Als we rekening houden met de voormelde inkomsten en de huurlast, blijkt dat de referentiepersoon slechts 579,42 euro ter beschikking heeft om betrokkene en zichzelf te onderhouden. Bij gebrek aan bewijs van het tegendeel is het niet ernstig aan te nemen dat alle andere vaste en variabele kosten (nutsvoorzieningen, allerhande verzekeringen, (tele)communicatie, kledij, voeding, ...) met dit bedrag kunnen worden betaald. Te meer daar de referentiepersoon al beroep moet doen op een huursubsidie om voor zichzelf uit de kost te geraken. Bijgevolg blijkt uit de behoeftenanalyse dat een bedrag ter waarde van honderdtwintig procent van het leefloon echt wel het strikte minimum is dat de referentiepersoon ter beschikking dient te hebben alvorens we aan betrokkene het verblijfsrecht kunnen verlenen.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Voorzover betrokkene in tweede instantie een afgeleid verblijfsrecht zou claimen, op basis van de wettelijke samenwoning en de mentale toestand van de Belgische referentiepersoon en de documenten die werden voorgelegd om dit te illustreren. Met alle respect voor mijnheer zijn mentale toestand, dient opgemerkt te worden dat mijnheer reeds in behandeling is sinds 2015, is bijgevolg van ver voor de wettelijke samenwoning met betrokkene of de aanvang van hun relatie. Overeenkomstig de bepalingen van het Hof kan wanneer zowel de aanvrager als de referentiepersoon meerderjarig zijn, slechts in zeer uitzonderlijke gevallen een afgeleid verblijfsrecht van toepassing zijn. Namelijk wanneer de betrokkene, gelet op alle relevante omstandigheden, op geen enkele wijze kan worden gescheiden van het familielid van wie hij afhankelijk is (of omgekeerd). Niets wijst er op dat dit in casu het geval is. De referentiepersoon was reeds in behandeling voordat van een gezinscel met betrokkene sprake was. In die periode is hij kennelijk ook in staat geweest, uiteraard gebruik makend van de voorzieningen die in België voorhanden zijn voor mensen met mentale problemen, een leven op te bouwen. Hij heeft zelfs in die periode zijn levenspartner ontmoet. Niets sluit uit dat de referentiepersoon, alsook betrokkene verder op zelfstandige wijze hun leven en relatie (op afstand) verder zetten en betrokkene op een later datum, wanneer de verblijfsvoorwaarden overeenkomstig art. 40ter wel zijn voldaan, alsnog het verblijfsrecht verwerft.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

*De Dienst Vreemdelingenzaken wenst er de aandacht op te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt aan het dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen.
(...)"*

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de vreemdelingenwet kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) brengen als hij doet blijken van een benadeling of een belang. Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037) en moet verzoeker het bestaan van een belang aantonen (RvS 13 februari 2015, nr. 230.190).

De Raad wijst erop dat het rechtens vereiste belang een subjectieve en een objectieve component bevat. De subjectieve component van het belang komt erop neer dat verzoekster zich door de overheidshandeling benadeeld dient te voelen en wel zodanig dat zij er een beroep tegen wil instellen en dat beroep wil voortzetten. De subjectieve component van het belang, met name het zich geschaad of benadeeld voelen, is uiteraard een zaak van de verzoekster zelf.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 27 april 2021 opnieuw een aanvraag indiende voor een verblijfsrecht van meer dan drie maanden in toepassing van artikel 40ter, § 2, 1°, van de vreemdelingenwet, in functie van haar Belgische partner. Ter terechtzitting verklaart de advocate van verzoekster uitdrukkelijk dat de onderhavige zaak zonder voorwerp is omwille van deze nieuwe aanvraag. Verzoekers die hun belang bij het door hen ingestelde annulatieberoep bij de Raad willen bewaren, dienen een voortdurend en ononderbroken belangstelling voor hun proces te tonen. Het procesbelang waarvan verzoekster blijf moeten geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en dit belang moet worden behouden tot aan de uitspraak. Op basis van voormelde verklaring, dient de Raad vast te stellen dat verzoekster zich niet langer geschaad voelt door de bestreden beslissing. Zij geeft met andere woorden niet langer blijkt van het rechtens vereiste belang.

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend eenentwintig door:

dhr. C. VERHAERT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT